

Αναφορά Εργασίας ΔυνοΜηχανές Α.Ε.

Για την επίλυση του προβλήματος που μας δόθηκε χρησιμοποίησα το εργαλείο Pyomo με τον GLPK solver και την ακόλουθη μοντελοποίηση:

- Τα διανύσματα **consA** και **consB** αντιπροσωπεύουν τον αριθμό μηχανών A και B αντίστοιχα που έγιναν παραγγελία για την i-οστή εβδομάδα.
- Οι μη-αρνητικές ακέραιες μεταβλητές διανύσματα **mdl.prodA** και **mdl.prodB** αντιπροσωπεύουν τον αριθμό μηχανών A και B αντίστοιχα που θα παραχθούν κατά τη διάρκεια της i-οστής εβδομάδας.
- Η δυαδική μεταβλητή διάνυσμα **mdl.deci** αντιπροσωπεύει την κατάσταση της γραμμής παραγωγής την i-οστή εβδομάδα (αν δηλαδή παράγονται A ή B μηχανές, με την τιμή 0 να αντιστοιχίζεται στην παραγωγή A μηχανών και την τιμή 1 στην παραγωγή B μηχανών).
- Η δυαδική μεταβλητή διάνυσμα **mdl.chan** αντιπροσωπεύει αλλαγή στην κατάσταση της γραμμής παραγωγής την i-οστή εβδομάδα παίρνοντας τιμή 0 εάν το είδος μηχανών που παράγονται την i-οστή εβδομάδα είναι το ίδιο με της i-1 εβδομάδας, ή 1 στην αντίθετη περίπτωση.
- Οι μη-αρνητικές ακέραιες μεταβλητές διανύσματα **mdl.storA** και **mdl.storB** αντιπροσωπεύουν τον αριθμό μηχανών A και B αντίστοιχα που μένουν στην αποθήκη της εταιρείας στο τέλος της i-οστής εβδομάδας, δηλαδή αφού κλείσει η παραγωγή και αποστολή μηχανών για την εβδομάδα αυτή.

Συμβάσεις που ακολουθήθηκαν κατά τη μοντελοποίηση:

- Η εβδομάδα 0 αποτελεί την αρχική μας κατάσταση κατά την οποία οι μεταβλητές **mdl.storA**, **mdl.storB** και **mdl.deci** λαμβάνουν τις αρχικές τους τιμές 125, 143 και 0 αντίστοιχα.
- Την 9^η εβδομάδα δε μπορεί να γίνει παραγωγή καμίας μηχανής.

Κόστος παραγωγής το οποίο θέλουμε να ελαχιστοποιήσουμε:

$$\begin{aligned} & \sum_{i=1}^9 (225 * mdl.prodA[i] + 310 * mdl.prodB[i]) \\ & + \sum_{i=1}^9 \left(225 * \frac{0.195}{52} * storA[i] + 310 * \frac{0.195}{25} * mdl.storB[i] \right) \\ & + 500 * \sum_{i=1}^9 mdl.chan[i] \end{aligned}$$

Στο παραπάνω κόστος το πρώτο άθροισμα αντιπροσωπεύει το κόστος για κάθε μηχανή A ή B που παράγεται και είναι 225 ανά μηχανή A και 310 ανά μηχανή B. Το δεύτερο άθροισμα αντιπροσωπεύει το εβδομαδιαίο επιτόκιο που επιβαρύνει τις μηχανές A και B που βρίσκονται στην αποθήκη. Το εβδομαδιαίο επιτόκιο υπολογίστηκε από το ετήσιο που ήταν 19.5% αφού το διαιρέσαμε με τις 52 εβδομάδες που έχει ένας χρόνος. Τέλος, το τρίτο άθροισμα αντιπροσωπεύει μια αλλαγή στην γραμμή παραγωγής από παραγωγή μηχανών A σε B ή το ανάποδο που κοστολογείται ως 500 μονάδες κόστους. Εάν συμβεί αλλαγή παίρνει τιμή 1 για την εβδομάδα αυτή και φυσικά η γραμμή παραγωγής μπορεί να αλλάξει μόνο στην αρχή μιας εβδομάδας.

Οι περιορισμοί που χρησιμοποιήθηκαν σύμφωνα με την εκφώνηση είναι οι εξής:

1. $mdl.prodA[i] \leq 100$ για $i \in [1,9]$
Περιορίζει την παραγωγή Α μηχανών μέχρι 100 την εβδομάδα.
2. $mdl.prodB[i] \leq 80$ για $i \in [1,9]$
Περιορίζει την παραγωγή Β μηχανών μέχρι 80 τη βδομάδα.
3. $mdl.storA[i - 1] \geq 0.8 * consA[i]$ για $i \in [1,9]$
Εξασφαλίζει ότι στην αποθήκη θα υπάρχει τουλάχιστον το 80% των μηχανών Α που απαιτούνται για την παραγγελία της επόμενης εβδομάδας.
4. $mdl.storB[i - 1] \geq 0.8 * consB[i]$ για $i \in [1,9]$
Εξασφαλίζει ότι στην αποθήκη θα υπάρχει τουλάχιστον το 80% των μηχανών Β που απαιτούνται για την παραγγελία της επόμενης εβδομάδας.
5. $mdl.storA[i] = mdl.storA[i - 1] + mdl.prodA[i] - consA[i]$ για $i \in [1,9]$
Προσδιορίζει τον αριθμό των μηχανών Α που βρίσκονται στην αποθήκη στο τέλος της i-οστής εβδομάδας ως το άθροισμα των μηχανών Α που βρίσκονταν στην αποθήκη την i-1 εβδομάδα και της παραγωγής μηχανών Α την i-οστή εβδομάδα μείον τις μηχανές Α που έγιναν παραγγελία για την i-οστή εβδομάδα.
6. $mdl.storB[i] = mdl.storB[i - 1] + mdl.prodB[i] - consB[i]$ για $i \in [1,9]$
Προσδιορίζει τον αριθμό των μηχανών Β που βρίσκονται στην αποθήκη στο τέλος της i-οστής εβδομάδας ως το άθροισμα των μηχανών Β που βρίσκονταν στην αποθήκη την i-1 εβδομάδα και της παραγωγής μηχανών Β την i-οστή εβδομάδα μείον τις μηχανές Α που έγιναν παραγγελία για την i-οστή εβδομάδα.
7. $mdl.prodA[i] \leq 1000 * (1 - mdl.deci[i])$ για $i \in [1,9]$
8. $mdl.prodB[i] \leq 1000 * mdl.deci[i]$ για $i \in [1,9]$
Οι περιορισμοί 7-8 έγιναν με τη μέθοδο του big-M όπου M το 1000. Φροντίζουν ώστε κατά τη διάρκεια μιας εβδομάδας να παράγονται μόνο μηχανές Α ή Β.
9. $mdl.deci[i] - mdl.deci[i - 1] \leq mdl.chan[i]$ για $i \in [1,9]$
10. $mdl.deci[i - 1] - mdl.deci[i] \leq mdl.chan[i]$ για $i \in [1,9]$
Οι περιορισμοί 9-10 εξασφαλίζουν ότι η μεταβλητή mdl.chan θα πάρει την τιμή 1 σε περίπτωση αλλαγής από 0->1 ή 1->0 της mdl.deci από την προηγούμενη βδομάδα στην τωρινή. Σε αντίθετη περίπτωση, η mdl.chan θα πάρει την τιμή 0 επειδή συμμετέχει γραμμικά στο κόστος το οποίο θέλουμε να ελαχιστοποιήσουμε.

Αποτελέσματα μετά την επίλυση του προβλήματος:

Week#	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9
consA	-	55	55	44	0	45	45	36	35	35
consB	-	38	38	30	0	48	48	58	57	58
prodA	-	25	100	100	0	0	0	0	0	0
prodB	-	0	0	0	2	48	56	57	69	0
storA	125	95	140	196	196	151	106	70	35	0
storB	143	105	67	37	39	39	47	46	58	0
deci	0	0	0	0	1	1	1	1	1	1
chan	-	0	0	0	1	0	0	0	0	0

Τελικό κόστος: 124388.64 μονάδες κόστους

Μπορούμε εύκολα να επιβεβαιώσουμε το μάτι και κάποιες γρήγορες πράξεις ότι το μοντέλο τήρησε τους περιορισμούς που επιβλήθηκαν.

Ο διευθυντής μπορεί να κανονίσει την παραγωγή του σύμφωνα με τις prodA και prodB για παραγωγή A και B μηχανών αντίστοιχα ώστε να έχει το ελάχιστο κόστος για τη διεκπεραίωση των παραγγελιών του.